

CİHADA DAİR
**KIRK
HADİS**

Süleyman b.Nâsır el-Ulvan

İLM & HUKUK

ÖNSÖZ

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salât ve selâm mahlukatın en şereflişi, peygamberlerin ve Resullerin sonuncusu, mücâhidlerin imâmı,1 muttakilerin efendisi olan o zâta (Hz. Muhammed), onun ashâbına, tabiine ve kıyamet gününe kadar onlara tâbi olacaklar üzerine olsun.

Bu yazdıklarım; cihâd, cihâdın fazileti, onun farz olduğu ve kendisiyle ilgili bazı hükümlerle ilgili olan kırk hadistir.

Bu hadisler zorluk olmaksızın ezberlenebilsin diye, isnadlarını zikretmedim. Kasd edilen mananın anlaşılması ve konu başlığının okunmasıyla meselenin fikhını anlamaya ulaştırması için bu hadisleri konulara göre ayırdım.

Bazen konuyla ilgili bir hadis zikretmekle yetiniyorum, böyle yaptığım zaman konu başlığı hadisten daha kapsamlı oluyor.

Bu kitapta yazdığım hadislerde sürekli sahih hadisleri yazıp, zayıf olan herhangi bir hadisi yazmadım. Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: « نَضَرَ اللَّهُ «
«أَمْرًا سَمِعَ مِنْ شَيْئِنَا، فَبَلَّغَهُ كَمَا سَمِعَهُ، قَرَبَ مُبَلِّغٌ أَوْ عَى مِنْ سَامِعٍ»

“Bizden bir şey duyupta, tıpkı duyduğu şekilde bu duyduğunu başkasına ulaştırıran kimsenin Allah yüzünü ak etsin. Kendisine söz ulaştırılan nice

kimse vardır ki, bu sözleri birebir duyanlardan daha kavrayışlıdır.”¹

İmâm Ahmed'den nakledilip, ondan başka kimselere de nisbet edilen bir sözde İmâm Ahmed şöyle der:

Peygamber Muhammed'in dini haberlerdir

Hadisten ve hadis ehlinden yüz çevirme

Nice defa gençler hidayet eserine karşı cahillik eder,

Bir genç için eserler ne güzel bir binektir

Rey gece, hadis ise gündüzdür,

Güneş doğmuştur

Onun nurları vardır.

Allah teâlâ'nın izniyle bu hadislerin şerhini, faydalarının açıklamasını, bu hadislerdeki fikhî meselelerin incelemesini ve hadislerin manaları hakkında müctehidlerin görüşlerini nakletmeye gayret ettim. Başarıya eriştiren Allah'tır.

Süleymân b. Nâsır el-Ulvân H. 1425.2.14

¹ Tirmizî, hadis no: 2657.

Bu hadis ayrıca: Suyûtî, el-Câmiu's-Sağîr Ve Ziyâdetuhu, hadis no: 11710; Bezzâr, el-Bahru'z-Zahâr, hadis no: 2014; İmâm Dârimî, Sünen, hadis no: 236; Taberânî, el-Mu'cemu'l-Evsat, hadis no: 1609 kaynaklarda geçmektedir. (Mütercim)

Allah Teâlâ muhkem kitabında şöyle buyurmaktadır:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أَمَرُ جَهَنَّمَ وَبَسَّ
الْمُصِيرُ

“Ey Peygamber! Kafirlerle ve münafıklara karşı cihad et, onlara sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. Orası ne kötü bir varış yeridir.”²

Allah Teâlâ şöyle buyurdu: إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

“Mü'minler ancak Allah'a ve Rasûlüne imân eden, sonrasında şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad eden kimselerdir. İşte onlar sâdık kimselerdirler.”³

Allah Teâlâ şöyle buyurdu: وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

“Fitne kalmayıp, din Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer bu yaptıklarına son verirlerse, düşmanlık ancak zalimlere karşıdır.”⁴

² Tahrim suresi, 9.

³ Hucurat suresi, 15.

⁴ Bakara suresi, 193.

Birinci Konu: Cihadda Allah İçin İhlâslı Olmak Ve Riyakarların Cezası

1. Ömer İbnu'l-Hattâb (ra) dedi ki: Rasulullah (sav)'i şöyle buyururken işittim: إنما الأعمال بالنيات وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته لدنيا يصيبها أو امرأة ينكحها فهجرته إلى ما هاجر إليه

“Ameller ancak niyetlere göredir. Herkese niyet ettiği şeyin karşılığı vardır. Kimin hicreti Allah’a ve Rasulüne ise, onun hicreti Allah’a ve Rasulünedir. Kimin hicreti dünya içinse, o kişi dünyalık amacına kavuşur veya kimin hicreti bir kadın için ise, o kişi de o kadınla nikahlanır. Onun hicreti; kendisi için hicret etmiş olduğu şeyedir.” (Buhâri, Müslim)⁵

2. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Rasulullah (sav)'i şöyle derken işittim:

إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيءٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيقَالَ هُوَ قَارِئٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ

“Kıyâmet günü insanlar içerisinde haklarında ilk hüküm verilecek olanlar şu üç kişidir;

⁵ Buhârî, hadis no: 6689; Müslim, hadis no: 1907.

Şehid olan bir adam. O adam getirilir, Allah ona nimetlerini tanıtır, o da bu nimetleri tanır. Allah şöyle der: “Bu nimetlerin karşılığında ne yaptın?” Adam: “Şehid oluncaya dek senin yolunda savaştım” der. Allah şöyle buyurur: “Yalan söyledin. Sen ancak hakkında cesur denilsin diye savaştın, denildi de.” Daha sonra Allah o kişi hakkında emirde bulunur. Bu emir üzere o adam cehenneme atılincaya dek yüzüstü süründürülür.

Yine başka bir adam ki; ilmi öğrenip, öğretmiş ve Kur’ân’ı okumuştur. Bu adam getirilir, Allah ona nimetlerini tanıtır, o da tanır. Allah şöyle der: “Bu nimetlerin karşılığında ne yaptın?” Adam şöyle der: “İlmi öğrenip, öğrettim. Ve senin rızan için Kur’ân okudum. Allah şöyle buyurur: “Yalan söyledin. Sen ilmi hakkında âlimdir denilsin diye öğrendin. Kur’ân’ı da hakkında Kur’ân okuyan bir kimsedir denilsin diye okudun, denildi de.” Daha sonra Allah o kişi hakkında emirde bulunur. Bu emir üzere o adam cehenneme atılincaya dek yüzüstü süründürülür.

Yine bir adam ki; Allah ona malın bütün sınıflarından bolca vermiştir. Bu adam getirilir, Allah ona nimetlerini tanıtır, o da tanır. Allah şöyle der: “Bu nimetlerin karşılığında ne yaptın?” Adam şöyle der: “Uğrunda infâk edilmesini sevdiğin ne kadar yol varsa hepsinde senin rızan için infâk ettim.” Allah şöyle buyurur: “Yalan söyledin. Sen ancak senin hakkında cömerttir denilsin diye infak ettin, denildi de.” Daha sonra Allah o kişi hakkında emirde bulunur. Bu emir üzere o adam yüzüstü

süründürölür, sonrasında da cehenneme atılır.” (Müslim)⁶

İkinci Konu: Cihâdın Fazileti Ve Allah'ın Cihâd Edenler İçin Hazırladığı Bol Sevap Ve Büyük Mükafat

3. Ebû Hureyre (ra)'dan şöyle nakledildi;

سنل رسول الله - صلى الله عليه وسلم: أي العمل أفضل؟ قال: «إيمان بالله ورسوله» قيل: ثم ماذا؟ قال: «الجهاد في سبيل الله» قيل: ثم ماذا؟ قال: «حج مبرور»

Rasulullah (sav)'e, en faziletli amelin hangisi olduğu soruldu. Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Allah’a ve Rasulüne imân etmektir.” Denildi ki: “Daha sonra hangisidir?” Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Allah yolunda cihâd etmektir.” Denildi ki: “Daha sonra hangisidir?” Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Allah katında kabul olunmuş bir hacdır.” (Buhârî, Müslim)⁷

10

4. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Rasulullah (sav)'e şöyle denildi: “Hangi amel Allah yolunda cihada denk olur?” Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Siz ona [cihâda denk olan amele] güç yetiremezsiniz.” Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Bu soruyu soranlar, sorularını Rasulullah (sav)'e iki veya üç defa tekrardan yönelttiler. Rasulullah (sav) ise bu soru her yöneltildiğinde şöyle diyordu: “Siz ona güç yetiremezsiniz.” Rasulullah (sav) bu sorunun

⁶ Müslim, hadis no: 1905.

⁷ Buhârî, hadis no:26; Müslim, hadis no: 83.

üçüncü defa yöneltilmesi üzerine şöyle dedi: “Allah yolunda cihâd eden bir mücâhidin misâli; Allah yolundaki mücâhid dönünceye kadar namaza ve oruca hiç ara vermeyen, oruçlu ve Allah’ın ayetlerini yerine getirip, bu ayetlere karşı itaatkar olan kimsenin misâli gibidir.” (Buhârî, Müslim; Bu hadisin lafzı Müslim’e âittir.)⁸

Üçüncü Konu: Kâfirleri İslâm’a Davet Etmenin Ve Onları Cehennem Azabından Kurtarmanın Fazileti

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ خَيْبَرٍ: لَا أُعْطِينَ هَذِهِ الرَّايَةَ غَدًا رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ»، قَالَ: قَبَّاتِ النَّاسُ يَذُكُّونَ لِنَيْلَتِهِمْ أَنَّهُمْ يَغْطَاهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يَغْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ». فَقِيلَ: هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ، قَالَ: «فَارْسلُوا إِلَيْهِ». فَأَتَى بِهِ فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَانَ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّايَةَ، فَقَالَ عَلِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقَاتِلْهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «انْفِذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ خُمْرُ النَّعَمِ

5. Sehl b. Sa'd (ra)'dan rivâyet edildiğine göre Rasulullah (sav) Hayber günü şöyle buyurdu: “Bu sancağı öyle birine vereceğim ki; Allah onun eliyle fetih nasib edecek, o Allah’ı ve Rasûlünü sever, Allah ve Rasûlü de onu sever.” İnsanlar sancağın kime verileceği hususunda birbirleriyle çekişir bir halde

⁸ Buhârî, hadis no: 2785; Müslim, hadis no: 1878.

gecelediler. Râvi dedi ki: İnsanlar sabahladıkları vakit hepsi Rasulullah'ın (sav) yanına geldiler, her biri sancağın kendisine verilmesini arzu ediyordu. Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: "Ali b. Ebî Tâlib nerede?" Dediler ki: "Ey Allah'ın Rasûlü, Ali gözlerinden rahatsız." Rasulullah (sav) buyurdu ki: "Onu getirin." Hz. Ali Rasulullah'ın (sav) huzuruna getirildi. Rasulullah (sav), Hz. Ali'nin (ra) gözlerine tükürüğünü sürüp, onun için dua etti. Bunun üzerine Hz. Ali (ra) iyileşti. Sanki daha önceden hiçbir sancısı yokmuş gibi oldu. Daha sonra Rasulullah (sav) sancağı ona verdi. Ali (ra) dedi ki: "Ey Allah'ın Rasûlü, onlar da bizim gibi [Müslüman] oluncaya dek, onlarla savaşıyım mı?" Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: "Onların oldukları alana varıncaya dek yumuşak huylu ol. Daha sonra onları İslâm'a davet et ve içerisinde Allah'ın hakkı bulunup da onlara vacib olan şeyleri kendilerine haber ver. Allah'a yemin olsun ki! Allah'ın senin vesilenle birine hidâyet etmesi, senin için kırmızı develere sahip olmandan daha hayırlıdır. (Buhari, Müslim)⁹

⁹ Buhârî, hadis no: 3701; Müslim, hadis no: 2406.

Dördüncü Konu: Müslüman Olacakları Ana Kadar Veya Küçülmüş Bir Vaziyette Kendi Elleriyle Cizye Vermelerine Dek Kafirlerle Savaşmak

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَرِيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ، أَوْ سَرِيَّةٍ، أَوْ صَاهٍ فِي خَاصَّتِهِ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَمِنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا، ثُمَّ قَالَ: «اغْزُوا بِاسْمِ اللَّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَغْزُوا، وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا، وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ - أَوْ خِلَالٍ - فَأَيُّتَهُنَّ مَا أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنْ أَجَابُوكَ، فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحَوُّلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ، وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ، وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ، فَإِنْ أَبَوْا أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْهَا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ، يَجْرِي عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يَجْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْغَنِيمَةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يَجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَسَلِّهِمُ الْجَزْيَةَ، فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ، وَكَفَّ عَنْهُمْ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَقَاتِلْهُمْ، وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حَصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ، وَذِمَّةَ نَبِيِّهِ، فَلَا تَجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّةَ اللَّهِ، وَلَا ذِمَّةَ نَبِيِّهِ، وَلَكِنْ اجْعَلْ لَهُمْ ذِمَّتَكَ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكَ، فَإِنْكُمْ أَنْ تَخْفَرُوا ذِمَّتَكُمْ وَذِمَّةَ أَصْحَابِكُمْ أَهْوَنُ مِنْ أَنْ تَخْفَرُوا ذِمَّةَ اللَّهِ وَذِمَّةَ رَسُولِهِ، وَإِذَا حَاصَرْتَ أَهْلَ حَصْنٍ فَأَرَادُوكَ أَنْ تَنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، فَلَا تَنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ، وَلَكِنْ أَنْزِلَهُمْ عَلَى حُكْمِكَ، فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي» «أَنْصِيبَ حُكْمِ اللَّهِ فِيهِمْ أَمْ لَا

6. Süleyman b. Büreyde (ra) babasının şöyle dediğini nakletti: Rasulullah (sav) herhangi bir seriyyeye veya bir orduya emir tayin ettiği zaman, o emire özel olarak komutası altında olan kişiler hakkında Allah'tan korkmasını, kendisiyle beraber bulunan Müslümanlara karşı da iyi bir tutum takınmasını tavsiye ederdi. Daha sonra şöyle buyururdu: "Allah'ın ismiyle Allah yolunda gazveye çıkın, Allah'ı inkar

edenlerle savaşın. Savaşın, sakın ganimet hususunda ihânet etmeyin, sözünüzü bozmayın vefa gösterin, müsl¹⁰ yapmayın ve çocukları öldürmeyin. Müşriklerden olan bir düşmanınla karşılaştığın vakit, onu şu üç şeye davet et. Üç şeyden hangisini kabul ederse, bu icâbetini ondan kabul et ve ona karışma. Sonrasında onları İslâm'a davet et. Eğer bunu kabul ederlerse, onların bu icabetini kabul et ve onlara karışma. Sonra onları kendi yurtlarından çıkıp, muhacirlerin yurduna gitmeleri hususunda davet et. Eğer bu dediğini yaparlarsa; muhacirlere lehine olan ve aleyhine olan şeylerin onlar içinde geçerli olacağını haber ver. Eğer yurtlarından çıkmayı kabul etmezlerse, onlara diğer Müslüman araplar gibi olacaklarını, mü'minler üzerinde uygulanan Allah'ın hükmünün onlar üzerinde de uygulanacağını, müslümanlarla beraber cihâd etmedikleri müddetçe de ganimetten ve feyden kendilerine herhangi bir payın olmayacağını onlara haber ver. Eğer bunu da kabul etmezlerse, onlardan cizye iste. Eğer cizye vermeyi kabul ederlerse kabul et ve onlara karışma. Eğer cizye vermeyi de kabul etmezlerse, Allah'dan yardım iste ve onlarla savaş. Bir kale ehlini muhasara altına aldığın zaman, eğer o kalenin ehli senin onlara Allah'ın ve Allah'ın Peygamberinin zimmetini

¹⁰ Müsle, kişiye burnunun, kulağının veya başka uzuvlarının kesilip koparılması suretiyle işkence yapmaya denir. Müşrikler, Müslümanları öldürdükten sonra kimi zaman böyle bir yol izlerlerdi. Nitekim Hind, Uhud Savaşında Hz. Hamza (ra)'ın cesedini yarıp ciğerini sökmüş ve dişlemiştir.

[güvencesini] uygulamayı isterlerse, onlara Allah'ın ve Rasulünün zimmetini uygulama. Ancak onlara senin ve ordunun zimmetini uygula. Zira kendinizin ve ordunuzun ahdini bozmanız, Allah'ın ve O'nun Peygamberinin ahdini bozmanızdan daha önemsizdir. Bir kale ehlini muhasara altına aldığı vakit, senden kendileri hakkında Allah'ın hükmünü uygulamayı istedikleri zaman, onlara Allah'ın hükmünü uygulama. Ancak onlara kendi hükmünü uygula. Zira sen Allah'ın hükmü hususunda doğruya isabet edecek misin, edemiyeckek misin bilemezsin.¹¹ (Müslim)¹²

¹¹ Yani, bir ordu komutanı olarak savaş stratejisine uygun olarak bir görüş bildir. Olur ki Allah adına hüküm verirsin de hata edersin, böyle bir duruma düşme.

Fâide: Maalesef bugün öyle bir zamandayız ki kişiler acaba dediğim doğrumudur diye düşünüp, ölçmeden kendi sözlerin hakkında Allah böyle diyor, bu Allah'ın hükmüdür vb. sözlerle âvam halkın gözlerini boyamaktadırlar.

¹² Müslim, hadis no: 1730.

Beşinci Konu: Müslümanlara Kâfirlere Ve Müşriklere Karşı Cihâd Etmelerini, Ekonomiksel, Askerî Ve Medyatik Alanda Onlara Karşı Harb Etmeyi Emretmek¹³

عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَالسَّبْتِ كُمْ»

7. Enes (ra) dedi ki: Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Müşriklere karşı mallarınızla, canlarınızla ve dillerinizle cihâd edin.” (İmâm Ahmed (Müsnedinde), Ebû Dâvud, Nesâî)¹⁴

Altıncı Konu: Harbî [Müslümanlarla Savaş Halinde Olan] Kâfirleri Öldürmeye Teşvik

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَجْمَعُ كَافِرٌ وَقَاتِلَةٌ فِي النَّارِ أَبَدًا»

16

8. Ebû Hureyre (ra)'dan nakledildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Kâfir ve o kâfiri öldüren kimse ebediyyen cehennemde bir arada bulunmaz.”¹⁵ (Müslim)¹⁶

¹³ Şeyh Ulvân burda çok ince bir noktaya temas etmiştir. Savaşın hem ekonomik, hem askerî, hem de medya alanında gerçekleşmesi hususuna vurgu yapmıştır. Zira din; ihlaslı zenginler, korkusuz mücâhidler ve medyada kâfire nefes aldırmayacak ilim adamları vesilesiyle ayakta durur ve dünyaya hâkim olur.

¹⁴ İmâm Ahmed, Müsned, hadis no: 12246; Ebû Dâvud, hadis no: 2504; Nesâî, 3098.

¹⁵ Yani Allah'ın izniyle kâfiri öldüren cennetliktir, cehenneme girmez.

Yedinci Konu: Mücahidlerin Derecelerinin Yüksekliği

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «يَا أَبَا سَعِيدٍ، مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ»، فَعَجِبَ لَهَا أَبُو سَعِيدٍ، فَقَالَ: أَعَدَّهَا عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «وَأُخْرَى يُزْفَعُ بِهَا الْعَبْدُ مَانَةً دَرَجَةً فِي الْجَنَّةِ، مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ»، قَالَ: وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

9. Ebû Saîd el-Hudrî (ra)'dan rivâyet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Ey Ebâ Saîd! Kim Rab olarak Allah’tan, din olarak İslâm’dan, Peygamber olarak da Muhammed’den razı olursa, cennet ona vâcib olur.” Ebû Saîd bu söze şaşırdı, dedi ki: “Bana bu sözü tekrardan söyle, Ey Allah’ın Rasulü!” Rasulullah bu sözünü tekrardan söyledi. Sonra Rasulullah (sav) buyurdu ki: “Başka bir şey daha vardır ki; onun vesilesiyle kulun cenetteki derecesi yüz derece yükseltilir. Her iki derecenin arasındaki mesafe yer ve gök arasında olan mesafe gibidir.” Ebû Saîd dedi ki: “O şey nedir ya Rasulallah?!” Rasulullah (sav) buyurdu ki: “Allah yolunda cihâd etmektir, Allah yolunda cihâd etmektir.” (Müslim)¹⁷

¹⁶ Müslim, hadis no: 1891.

¹⁷ Müslim, hadis no: 1884.

Sekizinci Konu: Ayakları Allah Yolunda Tozlanan Kişinin Sevâbı

أَبُو غُبَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ اغْتَبَرَتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ

10. Ebû Abs (ra) dedi ki: Rasulullah (sav)’i şöyle derken işittim: “Kimin ayakları Allah yolunda tozlanırsa, Allah ona cehennemi haram eder.” (Buhârî)¹⁸

Dokuzuncu Konu: Cihad Uğrunda Sadaka Vermenin Fazileti

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ، فَقَالَ: هَذِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سِتُّ مِائَةِ نَاقَةٍ كُلُّهَا مَخْطُومَةٌ».

11. Ebû Mes’ûd el-Bedrî (ra) dedi ki: Bir adam yuları burnunun üzerinden geçirilmiş bir deve getirip şöyle dedi: “Bu Allah yolunda sadakadır.” Rasulullah (sav) bu olay üzerine şöyle buyurdu: “ [Sadaka verdiği]Bu deve vesilesiyle, kıyâmet gününde sana yuları burnundan geçirilmiş yediyüz tane deve verilecek.” (Müslim)¹⁹

¹⁸ Buhârî, hadis no: 907.

¹⁹ Müslim, hadis no: 1892.

Onuncu Konu: Ribâtta Durmanın (Cihad Esnasında Nöbet Tutmak) Fazileti

عَنْ سَلْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ هَيَامٍ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ، وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ «يَعْمَلُهُ، وَأُجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ، وَأَمِنَ الْفَتَنَانِ»

12. Selmân (ra) dedi ki: Rasulullah (sav)’i şöyle derken işittim: “Bir gün bir gece ribâtta durmak, bir ayı oruçla ve ibâdetle geçirmekten daha hayırlıdır. Nöbet tutan kişi eğer ölürse yapmakta olduğu ameli onun üzerinde devamlı olur.²⁰ Rızkı ona devamlı olarak verilir²¹ ve hesaba çeken iki kişiden²² güvende olur.” (Müslim)²³

On Birinci Konu: Allah Yolunda Ve Malını Koruma Uğrunda Öldürülen Kişi Şehiddir

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا تَعْدُونَ الشَّهِيدَ فِيكُمْ؟» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، قَالَ: «إِنْ شَهِدَاءَ أُمَّتِي إِذَا لَقِيتُ»، قَالُوا: فَمَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ مَاتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ مَاتَ فِي الطَّاعُونَ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ مَاتَ فِي الْبَطْنِ فَهُوَ شَهِيدٌ»

19

13. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Siz kimi şehid olarak görürsünüz?” Dediler ki: “Ey Allah’ın Rasûlü, kim Allah

²⁰ Yani nöbet esnasında şehit olursa, kıyamete kadar sürekli olarak ona nöbet tutmanın ecri yazılır. Amel defteri kapanmaz. Sanki o hâle diridir ve Allah yolunda nöbet tutmaktadır.

²¹ Cennetin rızıklarından kendisine ihsân edilir.

²² Kabirde Münker ve Nekir’in sorgusundan güvende olur.

²³ Müslim, hadis no: 1913.

yolunda öldürülürse o kimse şehiddir.” Rasulullah dedi ki: “O zaman muhakkak ki ümmetimin şehidleri azdır.” Dediler ki: “Şehidler kimdir Yâ Rasulallah?” Buyurdu ki: “Allah yolunda öldürülen kimse şehiddir. Allah yolunda ölen kimse şehiddir. Tâûn’dan dolayı ölen şehiddir. Karnında ki bir rahatsızlıktan dolayı ölen kimse şehiddir.” (Müslim)²⁴

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ»

14. Abdullah b. Amr (r.anhumâ) dedi ki: Rasulullah (sav)’i şöyle derken işittim: “Malını koruma uğrunda öldürülen kimse şehiddir.” (Buhârî, Müslim)²⁵

On İkinci Konu: Düşmana Karşı Savaşma Hususunda Kişiyi Zayıf Düşürmediği Müddetçe Cihâd Vaktinde Oruç Tutmanın Fazileti

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، بَاعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا»

15. Ebû Saîd el-Hudrî (ra) dedi ki: Rasulullah (sav)’i şöyle derken işittim: “Kim Allah yolunda bir gün oruç tutarsa, Allah yetmiş yıllık

²⁴ Müslim, hadis no: 1915.

²⁵ Buhârî, hadis no: 2480; Müslim, hadis no: 141.

bir yol mesafesi kadar onu cehennemden uzaklaştırır.” (Buhârî, Müslim)²⁶

On Üçüncü Konu: Cihad Kıyamet Gününe Kadar Devam Edecektir. Cihâd Ehli Hak Üzerinedir, Onlara Yardım Etmeyi Kesenler Ve Muhâlefet Edenler Onlara Hiçbir Zarar Veremeyecekler

فَقَالَ عُقْبَةُ: هُوَ أَعْلَمُ، وَأَمَّا أَنَا فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «لَا تَرَالُ عَصَابَةً مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى أَمْرِ اللَّهِ، قَاهِرِينَ لِعَدُوِّهِمْ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ»

16. Ukbe b. Âmir dedi ki: Rasulullah (sav)’i şöyle derken işittim: Ümmetimden bir grup düşmanlarını kahredici olaraktan Allah’ın emri üzerine savaşmaya devam edecektir. Onlar Allah yolunda savaştıkları bir halde kıyâmet günü gelinceye kadar, onlara muhalefet edenler kendilerini hiçbir zarar veremeyeceklerdir.” (Bu hadisi Müslim “Sahîh”inde rivâyet etti. Bu hadis bir çok farklı rivâyet kanallarıyla da rivâyet edilmiş olup, Peygamber (sav)’den mütevâtir olarak gelmiştir.)²⁷

21

On Dördüncü Konu: Şehâdeti Arzulamanın Meşrûluğu

أَبَا هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا تَدَبَّ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا إِيْمَانٌ بِي وَتَصْدِيقٌ بِرُسُلِي، أَنْ أَرْجِعَهُ بِمَا نَالَ مِنْ

²⁶ Buhârî, hadis no: 2840; Müslim, hadis no: 1153.

²⁷ Müslim, hadis no: 1924.

أَجْرٌ أَوْ غَنِيمَةٌ، أَوْ ادْخَلَهُ الْجَنَّةَ، وَلَوْ لَا أَنْ أَشَقَّ عَلَيَّ أَمَّتِي مَا قَعَدْتُ خَلْفَ سَرِيَّةٍ، وَلَوْ دِدْتُ أَبِي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا، ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَا، ثُمَّ أَقْتُلُ

17. Ebû Hureyre (ra)'dan rivâyet edildiğine Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Allah (azze ve celle) kendi yolunda cihada çıkan kimseye karşı [şu şekilde] bir garanti verdi; Sırf bana olan imânından ve benim Resullerimi tasdik etmesinden ötürü cihada çıkan kimseyi kazandığı ecirle veya ganimetle cihaddan geri döndüreceğim, ya da onu cennete girdireceğim. Şayet ümmetime zorluk verecek olmasaydım, hiçbir seriyyeden²⁸ geri kalmazdım. Muhakkak ki ben Allah yolunda yolunda öldürülmeyi sonra diriltilmeyi, sonra öldürülmeyi sonra diriltilmeyi, sonra öldürülmeyi isterdim.” (Buhâri, Müslim)²⁹

On Beşinci Konu: Mücahidlerin Mahremlerine Hürmet Gösterilmesi Ve Hanımları Hususunda Mücâhidlere İhanet Edenlerin Cezası

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَرْزِذَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «خِزْمَةُ نِسَاءِ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ كَخِزْمَةِ أُمَّهَاتِهِمْ، وَمَا مِنْ رَجُلٍ مِنَ الْقَاعِدِينَ يَخْلُفُ رَجُلًا مِنَ الْمُجَاهِدِينَ فِي أَهْلِهِ فَيُخَوِّنُهُ فِيهِمْ، إِلَّا وَقَفَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَأْخُذُ مِنْ عَمَلِهِ مَا شَاءَ، فَمَا ظَنُّكُمْ؟»

18. Süleyman b. Büreyde babasından nakletti, babası dedi ki: Rasulullah (sav) şöyle buyurdu:

²⁸ Peygamberimizin (sav) bulunduğu cihad muharebesine gazve, onun (sav) bulunmadığı savaflara ise seriyye denilir.

²⁹ Buhâri, hadis no: 36; Müslim, hadis no: 1876.

“Mücâhidlerin hanımlarının oturanlar [mücâhidlerin dışındaki kimseler] üzerindeki mahremligi tıpkı kendi annelerinin onlar üzerinde ki mahremligi gibidir. Her kim mücâhidlerden birinin ailesine bakar da, ailesi hakkında o mücâhide ihanet ederse; o kişi kıyamet günü durur, o mücâhid de onun amelinden dilediğini alır. Sizin fikriniz nedir?”³⁰ (Müslim sahihinde rivâyet etti.)³¹

On Altıncı Konu: Allah Yolunda Cihâda Çıkacak Olan Kimseleri Donatmaya Ve İyi Bir Şekilde Onların Ailelerine Bakmaya Teşvik

رَيْدُ بْنُ خَالِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَّفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا»

19. Zeyd b. Hâlid (ra)’dan rivâyet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “ Kim Allah yolunda cihada çıkacak olan bir kimseyi donatırsa, muhakkak ki bunu yapan kişi cihâd etmiştir. Ve her kim de Allah yolunda cihada çıkacak olan bir kişinin ailesine iyi bir şekilde bakacak olursa, muhakkak ki o da cihâd etmiştir.” (Buhâri, Müslim)³²

³⁰ Yani eğer Allah imkan verirse mücâhid o kişinin bütün sevaplarını alır, mücâhidin kıyamet gününde bu hâinden alacağı intikam hakkındaki görüşünüz nedir? Şeklinde mecâzi bir anlatım vardır.

³¹ Müslim, hadis no: 1897.

³² Buhâri, hadis no:2843; Müslim, hadis no: 1895.

On Yedinci Konu: Allah Yolunda Cihâd Etmeyen, Mücâhidlere Yardım Etmeyen Ve Onların Ailelerine İyi Bir Şekilde Bakmayanların Cezası

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ

20. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Kim Allah yolunda savaşmadan ve arzulamadan ölürse; muhakkak ki o nifaktan bir şube üzerine ölmüştür.” (Müslim sahihinde rivâyet etti.)³³

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ لَمْ يَغْزُ أَوْ يَجْهَزْ غَارِيًّا، أَوْ يَخَافَ غَارِيًّا فِي أَهْلِهِ يَخِيرُ أَصَابَهُ اللَّهُ بِقَارِعَةٍ

21. Ebû Ümâme (ra)'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Kim bir savaşa katılmaz veya savaşa katılan bir mücâhidi donatmaz yada mücâhidin ailesine iyilikle iyi bir şekilde onun yerine bakmazsa Allah teâla ona bir felaket eriştirir.” (Bu hadisi Ebû Dâvud ve İbni Mâce rivâyet etmiştir.³⁴ Senedinde Kâsım Ebû Abdurrahman vardır ki; kendisinden sika bir râvi rivâyetinde bulunduğu zaman bir beis yoktur. Kâsım münker olan bir

³³ Müslim, hadis no: 1910.

³⁴ Ebû Dâvud, hadis no:2503; İbni Mâce, hadis no:2762.

rivâyetle gelmemiş ve asıl da da teferrüd³⁵ etmemiştir.”

Ebû Hâtım dedi ki: “Sika olan râvilerin Kâsım’dan yaptığı rivâyetler sağlamdır, onlarda herhangi bir problem yoktur. Ancak zayıf olan râvilerin Kâsım’dan yaptıkları rivâyetler münker sayılır.”³⁶

On Sekizinci Konu: Cihâd Kişiyeye Farz-ı Ayn Olmadığı Takdirde, Anne Babaya İyilik Ve Hacdən Dolayı Cihâda Gitmemek

عَنْ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ: «أَخِي وَالِدَاكَ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَفِيهِمَا فَجَاهِدْ»

22. Abdullah b. Amr (r. anhumâ) şöyle der: Bir adam Allah’ın Nebi’sine (sav) gelip cihâd gitmek için ondan izin istedi. Rasulullah (sav) buyurdu ki: “Annen baban hayattamıdır?” Adam dedi ki: “Evet.” Rasulullah (sav) buyurdu ki: “Sen onlar hususunda [onlara iyilikte bulunman vesilesiyle] cihâd et.” (Buhâri, Müslim)³⁷

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا يَدْخُلُ عَلَيْهَا رَجُلٌ إِلَّا وَمَعَهَا

³⁵ Ferd veya teferrüd; senedin herhangi bir tabakasında râvi sayısının tek kişiyeye düştüğü rivâyetler hakkında kullanılan bir hadis usulü terimidir.

³⁶ Cemâleddin el-Mizzî, Tehzîbu’l-Kemâl, c: 23, s: 389. (Müessesetu’r-Risâle baskısı)

³⁷ Buhâri, hadis no:3004; Müslim, hadis no: 2549.

مَخْرَمٌ»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَخْرُجَ فِي حَيْشٍ كَذَا وَكَذَا، «وَأَمْرَاتِي تُرِيدُ الْحَجَّ، فَقَالَ: «أَخْرُجْ مَعَهَا

23. İbni Abbâs (r.anhumâ) dedi ki: Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Kadın ancak mahremiyle beraber yolculuk yapabilir, ancak yanında mahremi bulunduğu takdirde onun yanına birisi girebilir.” Bir adam dedi ki: “ Yâ Rasulallah! Ben falan orduyla beraber savaşa çıkmak istiyorum, hanımım ise haccetmek istiyor.”³⁸ Rasulullah (sav) buyurdu ki: “Sende onunla beraber hacc için yola çık.” (Buhâri, Müslim)³⁹

On Dokuzuncu Konu: Bir Özürden Dolayı Cihâda Gidemeyenlerin Sevâbı

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجَعَ مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ فَدَنَا مِنَ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا، مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا قَطَعْتُمْ وَاِدِيَا إِلَّا كَانُوا مَعَكُمْ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ قَالَ: «وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ، حَبَسَهُمُ الْعَذْرُ

26

24. Enes (ra)’dan rivâyet edildiğine göre; Peygamber (sav) Tebük Gazvesinden dönüp, Medineye yaklaştığı zaman şöyle dedi: “Muhakkak Medine’de öyle kavimler varki; yürüdüğünüz her mesâfede ve aştığınız her vadide ecirde size ortaklırlar.” Dediler ki: “Yâ Rasulallah! Onlar Medine’de olmalarına rağmen bizimle ecirde ortaklarmı?” Buyurdu ki: “Onlar Medine’de olmalarına rağmen böyledir, zira

³⁸ Yani ben yokum, o tek başına hacca gitse olmaz mı?

³⁹ Buhâri, hadis no:1862; Müslim, hadis no: 1341.

onları özürleri alıkoydu.” (Bu hadisi Buhâri rivâyet etmiştir. Müslim de Câbir radiyallahu anh'tan gelen hadisten rivâyet etmiştir.)⁴⁰

Yirminci Konu: Şehidin Ecri

أَنَّ بَنِي مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا أَخَذَ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الدُّنْيَا، وَلَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا الشَّهِيدُ، يَقْتُلُ عَشْرَ مَرَاتٍ لِمَا يَرَى مِنَ الْكِرَامَةِ

25. Enes b. Mâlik (ra)'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Dünyada bir şeyi bulunmasına rağmen cennete giren hiç kimse tekrardan dünyaya dönmek istemez. Ancak şehid hariç; o görmüş olduğu değerden ötürü dünyaya dönüp on defa daha öldürülmeyi arzu eder.” (Buhâri, Müslim)⁴¹

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «لَا يُكَلِّمُ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ، إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَجُرْحُهُ يَتَعَبُ، لَوْلَا لَوْ دِمٌ، وَالرَّيْحُ رِيحُ مَسْكِ

26. Ebû Hureyre (ra)'dan rivâyet edildiğine göre Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Allah yolunda yaralanan kim var varsa -Allah kendi yolunda yaralananı en iyi bilendir- kıyâmet gününde yarasından kan akıyor bir halde gelecektir. Akan kan; kan rengi, kanın kokusu ise misk kokusu olacaktır.” (Buhâri, Müslim. Hadisin lafzı Müslim'e âitir.)⁴²

⁴⁰ Buhâri, hadis no:4423; Müslim, hadis no: 1911.

⁴¹ Buhâri, hadis no:2817; Müslim, hadis no: 1877.

⁴² Buhâri, hadis no:237; Müslim, hadis no: 1876.

Yirmi Birinci Konu: Şehidin Ölümünün Fazileti Ve Kolaylığı

عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «ما يجد الشهيد من مس القتل إلا كما يجد أحدكم من من القرض»

27. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: “Şehidin öldürülmekten duyacağı ızdırıp; sizden birinin çimdiklemekten duyacağı ızdırıp kadardır.” (Bu hadisi sahih bir sened ile: Ahmed, Tirmizi, Nesâi ve İbni Mâce rivâyet etmiştir.)⁴³

Alimler, şehidin cennetteki konumunun en yüce konumlardan biri olduğu, cennetteki evinin en faziletli ve en güzel evlerden biri olduğu, ölümünün de en kolay ve en faziletli ölümlerden olduğu hususunda ihtilaf etmezler. Allah teâla mücâhidin kalbine; ondan başkasının kalbine bahşetmediği bir kuvvet, sebât ve atılganlık bahşeder. Bu vesileyle mücâhid düşmandan, onların gücünden ve çokluğundan korkmaz. Sen mücâhidi; düşmanın hayatı ve selâmeti aradığından daha büyük bir şekilde onun ölümü ve şehâdeti aradığını görürsün.

⁴³ Ahmed, 2/297; Tirmizi, hadis no: 1668; Nesâi, hadis no: 3163; İbni Mâce, hadis no: 2802.

Yirmi İkinci Konu: Fedâilik Operasyonlarının Meşruluğu Ve Bu Operasyonların İstişhâd Diye İsimlendirilmesinin Câiz Olduğu

فَقَالَ لِلْمَلِكِ: إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمُرُكَ بِهِ، قَالَ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ: تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، وَتَصْلُبُنِي عَلَى جَذْعٍ، ثُمَّ خُذْ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِي، ثُمَّ ضَعْ السَّهْمَ فِي كَيْدِ الْقَوْسِ، ثُمَّ قُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْعُلَامِ، ثُمَّ ارْمِنِي، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي، فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، وَصَلَبَهُ عَلَى جَذْعٍ، ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ، ثُمَّ وَضَعَ السَّهْمَ فِي كَيْدِ الْقَوْسِ، ثُمَّ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، رَبِّ الْعُلَامِ، ثُمَّ رَمَاهُ فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ، فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فِي مَوْضِعِ السَّهْمِ فَمَاتَ، فَقَالَ النَّاسُ: أَمَّا يَرْبُ الْعُلَامِ، أَمَّا يَرْبُ الْعُلَامِ، أَمَّا يَرْبُ الْعُلَامِ

28. Suheyb (ra)'ın Peygamber (sav)'den rivâyet ettiği; sihirbaz, râhib ve çocuk kıssasına ilişkin olan hadis...⁴⁴

O hadiste şu olay geçmektedir: “Çocuk, krala dedi ki: “Benim sana emredeceğim şeyi yapmadığın müddetçe sen beni öldüremezsin.” Kral dedi ki: “Senin emredeceğin şey nedir?” Çocuk dedi ki: “İnsanlar tek bir bölgede toplayıp, beni bir ağaç kütüğüne iple bağla. Daha sonra benim ok çantamdan bir ok al, oku yayın ortasına yerleştir. Sonra şöyle de: “Çocuğun Rabbinin adıyla” daha sonra oku bana at. Eğer bu dediğimi yaparsan beni öldürürsün. Kral insanları tek bir bölgede topladı, çocuğu da bir ağaç gövdesine astı.

⁴⁴ Şeyh Süleymân Ulvân halk arasında “Ashâb-ı Uhdûd” diye meşhur olan sahih bir hadiste nakledilen bu kıssanın tamamını zikretmemiştir. Bunun sebebi hadisin uzun olup, sadece zikredeceği kısmının konu başlığıyla alakalı olmasıdır. Allahu A'lem.

Sonra çocuğun ok çantasından bir ok alıp, oku yayın ortasına yerleştirdi. Daha sonra dedi ki: "Çocuğun Rabbinin adıyla" oku çocuğa attı. Ok çocuğun şakağına isâbet etti, çocuk elini okun girmiş olduğu şakak bölgesine kattı ve öldü. Bunun üzerine insanlar şöyle dediler: "Biz çocuğun Rabbine imân ettik, biz çocuğun Rabbine imân ettik, biz çocuğun Rabbine imân ettik." (Bunu Müslim uzun bir hadisin içerisinde rivâyet etmiştir.)⁴⁵

Bu hadiste; dini yüceltmek ve kâfirleri yenmek için istişhâd operasyonlarının câiz olduğuna dâir delil vardır. Peygamber (sav) bu kıssayı dersler, ibretler, fıkıh ve hükümler alınsın diye anlatmıştır ve ondan (sav) çocuğun yaptığını yadırgayan bir şey vârid olmamıştır. Çocuğun yaptığı bu işte şer'i maslahatların gerçekleşmesini umarak , kendisini öldürmeye sebebiyet vermesi söz konusudur. Çocuğun yaptığı bu amel; öfkeden, kadere muhalefet etmekten, hayattan umudunu kesmekten dolayı olmamıştır. Kişinin kendisini öldürmesiyle, kendi ölümüne sebebiyet vermesinde bir fark yoktur. Zira bir şeye sebep olan onu yapan konumundadır. Bu Mâlik, Şâfiî ve Ahmed gibi Cumhur ulemanın mezhebidir. Bu hususta sahâbenin icmâsı rivâyet olunmuştur.

Alimlerin çoğunluğu -bir grup bu hususta icmâ nakletmişlerdir- şu görüşü belirtmişlerdir: "Kafirler Müslümanlardan bir toplulukla tetarrus yapsalar,"⁴⁶

⁴⁵ Müslim, hadis no: 3005.

⁴⁶ Kendi önlerine Müslümanları katıp, bu vesileyle kendilerini korusalar

Müslümanları öldürmeden kafirlere ulaşmak mümkün olmasa , Müslümanlar bundan dolayı öldürülürler. [Bunun neticesinde] Öldürülen Müslümanlar şehid olur, [mecburiyetten dolayı] onları öldürenler de ecir alırlar. Kafirlerle savaşmak ve cihâdın maslahatı için kişinin başkasını öldürmesi câiz oluyorsa, maslahat için kendini öldürmesi daha evlâ olur.⁴⁷ Maslahatın kendisi, delile ve meşruluğu daha yakındır.

Yirmi Üçüncü Konu: Savaş Esnasında Kâfirlerin Kadınlarını Ve Çocuklarını Öldürmeyi Kasdetmenin Yasak Oluşu

أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَخْبَرَهُ: أَنَّ امْرَأَةً وَجَدَتْ فِي بَعْضِ مَغَارِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَقْتُولَةً، «فَأَنكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَتْلَ النِّسَاءِ وَالصِّبْيَانِ

29. Abdullah b. Ömer (r.anhumâ)'dan rivâyet edildiğine göre, Peygamber (sav)'in gazvelerinin bazısında bir kadın ölü olarak bulundu. Rasulullah (sav) kadınların ve çocukların öldürülmesini yadırgadı. (Buhâri, Müslim)⁴⁸

⁴⁷ Yani bu hayliyle câiz olur.

⁴⁸ Buhâri, hadis no: 3014, Müslim, hadis no: 1744.

Yirmi Dördüncü Konu: Kadınlar Ve Çocuklar Savaşçılarla Beraber Olup Onlardan Ayrılmadıkları Vakit Öldürülmelerinin Câiz Olduğu

عَنِ الصَّغْبِ بْنِ جَنَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، قَالَ: مَرَّ بِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْأَنْوَاءِ، أَوْ يَوْدَانَ، وَسُئِلَ عَنْ أَهْلِ الدَّارِ يَبْتَغُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَيَصَابُ مِنْ نِسَائِهِمْ وَذُرَارِيهِمْ قَالَ: «هُمْ مِنْهُمْ»

30. Sa'b b. Cessême (ra) dedi ki: Peygamber (sav) benimle beraber Ebvâ veya Veddân bölgesine uğradı. Orada; müşriklerin bölgelerinden birine gece saldırı düzenlenip , bu esnada çocuklar ve kadınların da isâbet altında kalması hakkında bir soru soruldu. Peygamber (sav) buyurdu ki: "Onlar da (kadın ve çocuklar), onlardandır (savaşan kâfirlerdendir.)" (Buhâri, Müslim)⁴⁹

Yirmi Beşinci Konu: Savaşan Kadının Öldürülmesi

رَبَاحُ بْنُ رَيْعٍ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةٍ فَرَأَى النَّاسَ مُجْتَمِعِينَ عَلَى شَيْءٍ فَبَعَثَ رَجُلًا، فَقَالَ: انْظُرْ عَلَامَ اجْتِمَاعِهِمْ هَؤُلَاءِ؟ فَجَاءَ فَقَالَ: عَلَى امْرَأَةٍ قَتِيلَةٍ. فَقَالَ: «مَا كَانَتْ هَذِهِ لِنَقَالِ»

31. Rabâh b. Rabî' (ra) dedi ki: Biz bir gazvede Rasulullah (sav)'le beraberdik. Rasulullah (sav) insanları bir şeyin etrafında toplanmış bir halde

⁴⁹ Buhâri, hadis no: 3012, Müslim, hadis no: 1745.

Fâide: Bu hadiste ifâde edilen; çocukların ve kadınların öldürülmesi, onların savaşan kâfirlerle bir olması durumunda söz konusudur. Aksi takdirde bir önceki konuda geçtiği üzere bu kesinlikle câiz değildir.

gördü. Birisini gönderip şöyle dedi: “Bunlar neyin etrafına toplanmışlar bir bak.” Adam gelince şöyle dedi: “Öldürülmüş bir kadının etrafında toplanmışlar.” Rasulullah (sav) buyurdu ki: “ Bu kadın savaşamaz ki.” (Ebû Dâvud)⁵⁰

Yirmi Altıncı Konu: Kafirî Yakmanın Ve Onu Ateşle Öldürmenin Yasak Olduğu

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْثٍ وَقَالَ لَنَا: «إِنْ نَفَيْتُمْ فَلَانًا وَفَلَانًا - لِرَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ سَمَاهُمَا - فَخَرَفُوهُمَا بِالنَّارِ» قَالَ: تَمَّ اتِّبَاهُ نَوْدَعِهِ جِئْنَا أَرْضَنَا الْحُرُوجَ، فَقَالَ: «إِنِّي كُنْتُ أَمْرُكُمْ أَنْ تَخْرَقُوا فَلَانًا وَفَلَانًا بِالنَّارِ، وَإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذِّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهَ، فَإِنْ أَخَذْتُمُوهُمَا فَاقْتُلُوهُمَا

32. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Rasulullah (sav) bizi bir seriyyeye gönderdi ve bize şöyle dedi:“ Falan falan kişiyle karşılaşırsanız -bunlar Kureyşten iki adamdır, Rasulullah onların isimlerini verdi-⁵¹ onların ikisini de ateşle yakın. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Biz çıkacağımız esnada veda etmek için Rasulullah (sav)’in

⁵⁰ Ebû Dâvud, hadis no: 2669.

Fâide: Mollâ Aliyyu’l-Kârî dedi ki: “Kadının savaşılmayacak olmasının alâmeti silahsız bir şekilde bulunmuş olması olabilir.

Hattâbî dedi ki: “Bu hadiste savaştığı takdirde kadının öldürüleceğine dair delil vardır. Görmüyormusun ki, Peygamber (sav) kadının öldürülmemesinin gerekçesi olarak; onun savaşılmayacak olduğunu belirtti. Kadın savaştığı takdirde ise onun öldürülebileceğine işâret etti.

⁵¹ Bunlar; Hebbâr ibnu’l-Esved ve Nâfi’ b. Abdi Amr’dır.

yanına geldik. Bize dedi ki: “Ben size falan falan kişileri ateşle yakmanızı emretmişim, oysaki ateşle ancak Allah azab eder. Siz o ikisini yaklarsanız onları öldürün.” (Buhâri)⁵²

Yirmi Yedinci Konu: Yaptıklarına Ceza Olarak Veya Galibiyete Yol Açması Halinde; Kâfirleri, Onların Bineklerini, Ekin Alanlarını Yakmanın, Evlerini Yıkmanın Ve Bedenlerine İşkence Yapmanın Câiz Olması

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ رَهْطًا مِنْ عُكْلٍ، أَوْ قَالَ: غَرْيْنَةَ، وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَالَ: مِنْ عُكْلٍ، قَدِمُوا الْمَدِينَةَ «فَأَمَرَ لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلِقَاحٍ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَخْرُجُوا فَيَشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَالْبَائِيهَا» فَشَرَبُوا حَتَّى إِذَا بَرَأُوا قَتَلُوا الرَّاغِي، وَاسْتَأْفُوا النَّعَمَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَدْوَةً، فَبَعَثَ الطَّلَبَ فِي إِبْرِهِمْ، فَمَا ارْتَفَعَ النَّهَارُ حَتَّى جِيءَ بِهِمْ «فَأَمَرَ بِهِمْ فَقَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَسَمَرَ أَعْيُنَهُمْ، فَأُلْقُوا بِالْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ

33. Enes (ra) dedi ki: Ukl veya Urayne kabilesinden olan bazı insanlar geldiler, Medine’de durmaktan hoşlanmadılar. Peygamber (sav) onlara zekat develerinin sütlerinden ve idrarlarından içmelerini emretti. Bunun üzerine onlar gittiler, iyileştikleri vakit Rasulullah (sav)’in çobanını öldürdüler. Develeri de yanlarında götürdüler. Bu olay gündüz vaktinin başında Rasulullah (sav)’e ulaştı. Rasulullah (sav) hemen onların peşine adam gönderdi. Gündüz vakti geçtiği zaman bu adamlar (develeri çalanlar) Rasulullah (sav)’in huzuruna getirildiler. Rasulullah (sav) onların ellerinin ve ayaklarının kesilmesini emretti. Gözleri

⁵² Buhâri, hadis no: 2954.

millendi ve sıcak bir bölgeye atıldılar. Su istiyorlardı, ancak kendilerine su verilmiyordu.” (Buhâri, Müslim)⁵³

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنَّهُ حُرِّقَ نَخْلُ بَنِي النَّضِيرِ، وَقُطِعَ»، وَهِيَ الْبُؤْيُزَةُ، وَلَهَا يَقُولُ حَسَّانُ: وَهَانَ عَلَى سَرَاةِ بَنِي لُؤَيٍّ ... خَرِيقٌ بِالْبُؤْيُزَةِ مُسْتَطِيرٌ

34. Abdullah b. Ömer (ra)’dan rivâyet edildiğine göre; Peygamber (sav) Benî Nadîr’ın hurmalarını yaktı ve kesti. Bu olayın gerçekleştiği yer Büveyra’dır⁵⁴. Büveyra hakkında Hassân şöyle diyordu:

“Beni Lüeyy’in önde gelenlerine kolay gelir;

Büveyradaki yayılmış yangın.” (Buhâri, Müslim)⁵⁵

Yirmi Sekizinci Konu: Esiri Öldürmenin Ve Fidyeye Olarak Kullanmanın Câiz Olduğu, Bu Hususta Müslümanların Maslahatına En Uygun Olanı Yapmak

أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْلًا قِبَلَ نَجْدٍ، فَجَاءَتْ بِرَجُلٍ مِنْ بَنِي خَنْبَلَةَ يُقَالُ لَهُ: ثُمَامَةُ بْنُ أَثَالٍ، سَيِّدُ أَهْلِ الْيَمَامَةِ، فَرَبَطُوهُ بِسَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

⁵³ Buhâri, hadis no: 233; Müslim, hadis no: 1671.

Fâide: Bedreddin el-Aynî (rha) onlara ateşle işkence edilmesinin sebebinin kendi yaptıklarına kısas olarak uygulandığını açıklamıştır.

⁵⁴ Bir bölgenin ismi.

⁵⁵ Buhâri, hadis no: 2326; Müslim, hadis no: 1746.

وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «مَاذَا عِنْدَكَ يَا نَمَامَةُ؟» فَقَالَ: عِنْدِي يَا مُحَمَّدُ خَيْرٌ، إِنْ تَقُلَّ نَقْلٌ ذَا دِمٍّ، وَإِنْ تَنْعِمَ تَنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تَغْطِ مِنْهُ مَا شِئْتَ، فَتَرَكَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى كَانَ بَعْدَ الْعَدِّ، فَقَالَ: «مَا عِنْدَكَ يَا نَمَامَةُ؟» قَالَ: مَا قُلْتُ لَكَ، إِنْ تَنْعِمَ تَنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ تَقُلَّ نَقْلٌ ذَا دِمٍّ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تَغْطِ مِنْهُ مَا شِئْتَ، فَتَرَكَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى كَانَ مِنَ الْعَدِّ، فَقَالَ: «مَاذَا عِنْدَكَ يَا نَمَامَةُ؟» فَقَالَ: عِنْدِي مَا قُلْتُ لَكَ، إِنْ تَنْعِمَ تَنْعِمَ عَلَى شَاكِرٍ، وَإِنْ تَقُلَّ نَقْلٌ ذَا دِمٍّ، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْمَالَ فَسَلْ تَغْطِ مِنْهُ مَا شِئْتَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَطِيعُوا نَمَامَةَ»

35. Ebû Hureyre (ra) dedi ki: Rasulullah (sav) Necid tarafına bir grup süvâriyi seriyye olarak gönderdi. Bu süvariler Benî Hanîfe kabilesinden kendisine Sümâme b. Usel denen bir adamı getirdiler. Bu adam Yemâme ehlinin efendisiydi. Onu mescidin direklerinden birine bağladılar. Rasulullah (sav) onun yanına gelip dedi ki: "Yanında ne var ey Sümâme?!" Sümâme dedi ki: "Yanımda iyilik var ey Muhammed! Eğer öldürecek olursan, kanı olan birini öldürmüş olursun. Eğer ihsanda bulunursan, teşekkür eden birine ihsanda bulunmuş olursun. Eğer mal istiyorsan iste, sana istediğin kadar verilir." Rasulullah (sav) onun yanından ayrıldı, ertesi gün geri geldi. Dedi ki: "Yanında ne var ey Sümâme?!" Sümâme dedi ki: "Sana dediğim şey var; Eğer ihsanda bulunursan, teşekkür eden birine ihsanda bulunmuş olursun. Eğer öldürecek olursan, kanı olan birini öldürmüş olursun. Eğer mal istiyorsan iste, sana istediğin kadar verilir." Rasulullah (sav) onun yanından ayrıldı, ertesi gün geldi. Dedi ki: "Yanında ne var ey Sümâme?!" Sümâme dedi ki: "Sana dediğim şey var; Eğer ihsanda bulunursan, teşekkür eden

birine ihsanda bulunmuş olursun. Eğer öldürecek olursan, kanı olan birini öldürmüş olursun. Eğer mal istiyorsan iste, sana istediğin kadar verilir.”

Bunun üzerine Rasulullah (sav) dedi ki: “Sümâmeyi bırakın”... (Buhâri ve Müslim bu olayı uzun bir hadisin içerisinde rivâyet etmişlerdir.)⁵⁶

Rasulullah (sav) esirin hakkında verilecek hüküm noktasında; onun öldürülmesi, iyilik yapılması veya fidye olarak kullanılması şeklinde bir taksimat olduğunu belirtmiştir. Burda zikrettiğimiz [esire iyilikte bulunmak] ve diğer hususlar [esiri öldürmek veya fidye olarak kullanmak] hakkında hadisler vârid olmuştur.

Yirmi Dokuzuncu Konu: Savaşta Tedbirli Olmak Ve Düşmanı Aldatmanın Meşruluğu

37

جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْحَرْبُ خُدْعَةٌ»

36. Câbir b. Abdullah (r.anhumâ) dedi ki: Peygamber (sav) şöyle buyurdu: “Harb hiledir.” (Buhâri, Müslim)⁵⁷

⁵⁶ Buhâri, hadis no:4327; Müslim, hadis no: 1764. Sümâme daha sonra Müslüman olur ve tarihte sahabelerden biri olarak anılır. Allah ondan razı olsun!

⁵⁷ Buhâri, hadis no: 3030; Müslim, hadis no: 1739.

Otuzuncu Konu: Düşmanla Karşılaşma Esnasında Sabretmek

سَالِمُ أَبُو النَّضَرِ، مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، كُنْتُ كَاتِبًا لَهُ، قَالَ: كَتَبَ إِلَيَّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى، جِئْتُ خَرَجَ إِلَى الْحَزْرِيَّةِ، فَقَرَأْتُهُ، فَإِذَا فِيهِ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَيَّامِهِ الَّتِي لَقِيَ فِيهَا الْعَدُوَّ، انْظُرْ حَتَّى مَالَتْ الشَّمْسُ، ثُمَّ قَامَ فِي النَّاسِ فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَمْنُوا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا

37. Abdullah b. Ebî Evfâ (ra)'dan rivâyet edildiğine göre Rasulullah (sav) şöyle buyrudu: "Düşmanla karşılaşmayı istemeyin, Allah'tan âfiyet isteyin. Onlarla karşılaştığınız zaman ise sabredin." (Buhâri, Müslim)⁵⁸

Otuz Birinci Konu: Savaşta Şehid Olanları Yıkamadan Defnetmek

عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ادْفِنُوهُمْ فِي بَيْمَانِهِمْ» - يَعْنِي يَوْمَ أُحُدٍ - وَلَمْ يُفْسَلْهُمْ

38

38. Câbir (ra) dedi ki: Peygamber (sav) şöyle buyrudu: "Onları kanları içerisinde defnedin - Uhud gününü kastediyordu.- Peygamber (sav) onları yıkamadı."

⁵⁸ Buhâri, hadis no: 2833; Müslim, hadis no: 1746.

Otuz İkinci Konu: Şehidlerin Cenaze Namazını Kılmanın Tecihe Bırakılmış Olması

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ مَنْ قُتِلَ فِي أُحُدٍ، ثُمَّ يَقُولُ: «إِنَّهُمَا أَكْثَرُ أَحَدًا لِلْقُرْآنِ»، فَإِذَا أُشِيرَ لَهُ إِلَى أَحَدِهِمَا قَتَمَهُ فِي الْأُحُدِ، وَقَالَ: «أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، وَأَمَرَ بِدَفْنِهِمْ فِي دِمَانِهِمْ، وَلَمْ يُغْسَلُوا، وَلَمْ يُصَلَّ عَلَيْهِمْ

39. Câbir b. Abdullah (r.anhumâ) dedi ki: Peygamber (sav) Uhud da öldürülenlerden iki kişiyi bir elbise içerisine katıp, sonrasında şöyle diyordu: “Hangisi daha çok Kur’ân ezberlemişti?” İkisinden birine işâret edildiği zaman Peygamber (sav) mezara önce onu (Kur’ân’ı daha çok ezberlemiş olanı) yerleştirir ve şöyle derdi: “Kıyâmet günü ben bunlar için şahidim.” Peygamber (sav) onların kanları içerisinde defnedilmelerini emretti. Onlar yıkanmadılar, namazları da kılınmadı. (Buhâri)⁵⁹

عَنْ عُقْبَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يَوْمًا، فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أُحُدٍ صَلَاتَهُ عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمَنْبَرِ فَقَالَ: إِنِّي فَرَطُ لَكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ

40. Ukbe b. Âmir (ra)’dan rivâyet edildiğine göre; Peygamber (sav) bir gün çıkıp cenaze namazı kıldığı gibi Uhud ehli üzerine namaz kıldı. Daha sonra minbere geçip şöyle dedi: “ Ben sizin

⁵⁹ Buhâri, hadis no: 1343.

öncünüzüm⁶⁰ ve şahidinizim.” (Buhârî, Müslim)⁶¹

Alimler, kafirlerle yapılan savaşta öldürülen kimsenin (şehidin) cenaze namazının kılınması hususunda ihtilaf ettiler. Mâlik, Şafî ve İmâm Ahmed -ondan gelen bir rivâyete göre- böyle bir kimsenin cenazesinin kılınmayacağı görüşünü benimsediler. Ebû Hanîfe ise kılınabileceğini söyledi. İmâm Ahmed bir rivâyette dedi ki: Kılınırsa bir beis yoktur.

Bu konu hakkındaki en sahih görüş; hadislerde her iki duruma [kılınacağı ve kılınmayacağı] dâir de rivâyet geldiğinden dolayı kişinin kafirlerle savaşta öldürülen birinin (şehidin) cenazesinin [kılınıp kılınmaması hususunda] serbest bırakılmış olmasıdır.⁶²

⁶⁰ Hadisin arapça aslında geçen فرط lafzı “kuyudan su çekmek için önceden gidip hazırlık yapmak” manasındadır. Hadisin manası: Peygamber (sav) yarın kıyamet gününde Uhud şehidleri için havzı kevsere önden gidip onları ağırlayacak olmasıdır. Allahu A’lem.

⁶¹ Buhârî, hadis no: 1344; Müslim, hadis no: 2296.

⁶² Derim ki: Avâm için en efdal olan kendi mezhebiyle amel etmesidir.

الأربعون الجمادية

CİHADA DAİR KIRK HADİS

Şeyh Abdullah Azzam (Rabbim şehadetini kabul etsin) "Biz oturanlardan fetva almayız" diyen o ölümsüzleşen sözleri ile Müslümanlara ilmin her dalının ancak o ilim ile amel olandan alınması gerektiği ilkesini öğretilip cihat konularının da ancak o ilmi amele dökenlerden öğrenileceğine işaret etmiştir. İşte yaşantısı ve dik duruşu ile ilminin amili olan faziletli Şeyh Süleyman b.Nâsir el-Ulvan'ın kısa risalesini siz değerli okuyuculara sunuyoruz. Allah'ın kitabı hariç her kitapta hata vardır diyerek hatalarımızı Rabbimizin düzeltmesini niyaz ediyor, kusurlarımızın affını temenni ediyoruz. Hatalar bizden doğrularımız ise alemlerin Rabbi olan Allah'tandır.

Dönüş yalnızca O'nadır...